

Koroški Slovenci, koroške Slovenke!

10. oktobra bo dan, ki bo za stoletja odločil o Vaši usodi. Ta dan se ima končati suženjstvo, pod katerim ste Vi, najstarodavnejše slovensko pleme, tisoč let ječali.

Nobeden narod v Evropi ni s svojim trpljenjem tako kakor Vi zaslužil svoje svobode, ki zdaj prihaja k Vam, ko so vsi ostali mali in zatirani narodi otresli s sebe okove robstva. Zakaj drugi narodi so tekom zgodovine vsaj parkrat videli svobodne dneve, Vi ste po svojem zaslužnjenju neprenehoma čutili nad seboj pezo tujega jarma.

Danes Vas Nemci z vsemi sredstvi, kar si jih more izmisliti izprijenost, grdobja in propalost, zopet skušajo prikleniti nase in računajo na to, da se bo narod, ki se mu daje zdaj pravica, da sam odloči o svoji usodi, prostovoljno izrekel za svojo narodno in kulturno smrt! Danes so tako predrzni, da Vam obetajo jezikovno in politično ravnopravnost v tisti Avstriji, ki je od nekdanj ječa za vse svoje narode razen za Nemce!

In kam Vas vabijo! V okrilje najbolj zanikarne in nemarne države na svetu, kjer boste kot državljani druge vrste od glada umirali, izročeni na milost in nemilost folksverovskim bandam, in s krvavimi žulji odplačevali stomilijardne dolgove Avstrije.

Oči vse Slovenije, nas, Vaših bratov in sestra, cele Hrvatske in dobrega srbskega naroda, oči vsega izobraženega sveta so obrnjene na Vas.

Vi, ki ste se stoletja borili zoper nemško nekulturo, zoper ta bič božji, ki je prinesel svetu militarizem, gospodarsko izkoriščanje slabih, zatiranje malih, Vi boste 10. oktobra dokazali, da je Vaša borba bila ovenčana z uspehom.

Sovražnik ve, da bo 10. oktobra njegovemu gospodarstvu konec, v predsmrtnih bolečinah divja in besni, Vi mu boste 10. oktobra zadali zadnji smrtni udarec.

Na delo, bratje, na zadnji boj! Z belo glasovnico, ki jo boste 10. oktobra oddali, boste prinesli sebi svobodo, boste kronali stavbo velike naše domovine, naše Jugoslavije, boste osvobodili ves kulturni svet zadnjega ostanka nemške premoči in tiranstva. Na boj, na zadnji, na veseli boj!